

ROMÂNIA

TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073

prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001.

SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINȚA CIVILĂ NR.1814/LM/2014 **DOSAR NR.7314/97/2013**
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 26 Iunie 2014

PREȘEDINTE: - Mugescu Viorica Adriana - judecător
- Rista Nicoleta Eugenia - asistent judiciar
- Florea Ionela - asistent judiciar
- Hanciu Liliana - grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile privind pe SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL Hunedoara în numele membrului de sindicat reclamanta COTOLAN TANIA împotriva pârâtului GRĂDINIȚA cu PROGRAM PRELUNGIT „DUMBRAVA MINUNATĂ” Hunedoara, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă niciuna din părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se constată că reclamanta a depus prin serviciul registratură note de ședință referitoare la excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de instanță din oficiu pentru perioada ianuarie – septembrie 2010 și adevărîță privind data la care se încasează drepturile salariale în unitatea școlară pârâtă

Instanța declară cercetarea procesului încheiată și având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată, înregistrată la această instanță sub nr.7314/97/2013, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta COTOLAN TANIA, a chemat în judecată pe pârâta Grădinița cu Program Prelungit DUMBRAVA MINUNATĂ Hunedoara, solicitând obligarea acesteia la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2010, *actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.*

În fapt, s-a arătat că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ - didactic de predare și pregătire/instruire practică și didactic auxiliar și nedidactic - a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului) și că, în egală măsură, aceștia au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile.

În acest sens, instanțele de judecată au constatat, inclusiv în ceea ce o privește pe reclamantă, că personalul din domeniul învățământului preuniversitar trebuia să beneficieze, pentru perioada 01 octombrie 2008 - 31 decembrie 2009, de dispozițiile Legii nr. 221/2008, prin care s-a statuat că începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic este de 400 lei.

Soluția instanțelor a fost confirmată și de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3/04.04.2011, apreciindu-se că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile

salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

La 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cu toate acestea, salariile personalului didactic și didactic auxiliar nu au fost calculate în anul 2010 la nivelul stabilit prin hotărâre judecătorească, inclusiv până la data de 31 decembrie 2009. Drept consecință, ulterior datei de 1 ianuarie 2010, acești salariați au fost privați de un drept reglementat printr-un act normativ declarat constituțional (Legea nr. 221/2008) și consfințit și printr-o hotărâre judecătorească, ceea ce echivalează cu încălcarea dispozițiilor exprese ale art.3 lit.c) și art.30 alin.(5) din Legea nr.330/2009 și ale art.5 alin.(1) din OUG nr.1/2010.

Cum petenta nu a beneficiat de plata efectivă a salariului conform Legii nr. 221/2008, astfel cum a dispus instanța de judecată, ar fi trebuit să primească, în anul 2010, cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentinței date în aplicarea Legii nr.221/2008, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art.6 alin.(1) din OUG nr.1/2010.

S-au mai invocat dispozițiile art.20 alin.(1) din Constituția României și cele ale art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, învederându-se că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamanta poate pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său, situație în care reclamanta, beneficiară a unor sentințe judecătorești care consfințesc creșterilor salariale dispuse prin Legea nr.221/2008 și ai prevederilor art.3 lit. c) și ai art.30 alin.(5) din Legea nr.330/2009, pot pretinde cel puțin o speranță legitimă cu privire la realizarea drepturilor lor referitoare la salarizarea în anii 2010 și 2011.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.112 Cod procedură civilă, ale art.268 alin.(1) lit.c) din Codul Muncii, ale art.28 și art.208 - 211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, ale art.3 lit.c) și art.30 alin.(5) din Legea - cadru nr.330/2009, ale art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, precum și ale art.1 alin.(5) și art.20 alin.(1) din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform disp.art.270 Codul Muncii.

Pârâta, legal citată, cu mențiunea să depună întâmpinare, nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

În baza art.248 alin.1 Cod proc.civilă instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției invocate din oficiu, privind prescripția parțială a dreptului la acțiune, cu privire la perioada 01.01. – 30.09.2010, excepție care va fi admisă pentru următoarele considerente :

Potrivit disp.art.1 și 3 din Decretul nr.167/1958 privind dreptul la acțiune având un obiect patrimonial se stinge prin prescripție, iar termenul de prescripție este de 3 ani.

Față de obiectul dosarului se constată că în speță sunt aplicabile și disp.art.268 alin.1 lit.c) din Codul muncii, potrivit cărora, cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale, neacordate, sau a unor despăgubiri către salariat precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator.

Raportat la drepturile salariale pretinse pentru perioada 01.01. – 30.09.2010, se constată că acestea au devenit scadente la data de 10.10.2010, conform adeverinței nr.2647/18.10.2013, emisă de Grădinița cu Program Prelungit DUMBRAVA MINUNATĂ Hunedoara (fila 6 dosar), iar acțiunea a fost formulată la data de 28.10.2013, cu depășirea termenului de 3 ani.

În consecință, se impune admiterea excepției prescripției parțiale a dreptului la acțiune, cu privire la perioada 01.01. – 30.09.2010.

Pe fond, instanța reține următoarele :

Reclamanta face parte din categoria personalului didactic auxiliar, a avut calitatea de salariată a unității școlare pârâte pentru perioada vizată în acțiune, astfel cum rezultă din cuprinsul adevărîței depuse la dosar (f.6) și prin acțiunea de față solicită calcularea și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariate neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariate efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 mai - 31 decembrie 2010, *actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.*

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009, reclamantei i s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008, conform hotărârilor judecătorești depuse la dosar, instanța de judecată reținând în motivarea soluției că prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Într-adevăr, analizând cronologic dispozițiile legale ce reglementau salarizarea personalului din cadrul instituțiilor de învățământ până la data intrării în vigoare a Legii - cadru nr.330/2009, se constată că, în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic din învățământ au fost majorate prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, potrivit căreia, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare.

Prin dispozițiile art.1 lit.b) din OUG nr.136/2008, s-a diminuat coeficientul de multiplicare 1,000 la 299,933 lei pentru perioada octombrie - decembrie 2008.

Prin Decizia Curții Constituționale nr.1.221 din 12 noiembrie 2008 s-a constatat că prevederile OUG nr.136/2008 sunt neconstituționale.

Ca urmare, s-a emis OUG nr.151/2008 prin care a fost modificată și completată Ordonanța Guvernului nr.15/2008, menținându-se coeficientul de multiplicare 1,000 la valoarea de 299,933 lei, pentru perioada 01 octombrie - 31 decembrie 2008.

Dispozițiile OUG nr.151/2008 au fost, de asemenea, declarate neconstituționale prin Decizia nr.842 din 2 iunie 2009.

În același sens, Guvernul, prin Ordonanța de Urgență nr.1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, a modificat din nou dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, însă Curtea Constituțională, prin Decizia nr.989/2009, a constatat că art.2 și 3 din acest act normativ sunt neconstituționale.

Drept consecință a modificărilor succesive aduse OG nr.15/2008, așa cum a fost aceasta aprobată prin Legea nr.221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea recursului în interesul legii ce a format obiectul dosarului nr.2/2011, a pronunțat Decizia nr.3 din 4 aprilie 2011, stabilind că dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

Ulterior, prin OUG nr.41 din 28 aprilie 2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009, art.2 pct.1, se modifică conținutul art.1¹ alin.(1), lit.a¹) din OG nr.15/2008, în sensul că pentru perioada 1 mai - 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt cei prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr.1.1a, 1.2 a, 2 a și 3 a, fiind cuprinse între 266,026 lei și 299,993 lei, în perioada ianuarie - decembrie 2009.

La data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare Legea - cadru nr.330/2009, care prevedea la art.1 alin.(2) că, începând cu data intrării sale în vigoare, „drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege”.

Potrivit art.30 alin.(5) din acest act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal.

Prin art.5 alin.6 al OG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că:

„Reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile OUG nr.41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009, aprobată prin Legea nr.300/2009.”

Constatându-se existența unor puncte de vedere divergente în practica judiciară cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale anterior menționate, s-a formulat recurs în interesul legii, soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.11/2012.

În considerentele deciziei, cu privire la aplicabilitatea prevederilor OUG nr. 41/2009, la care se referă OUG nr.1/2010, prin care este diminuată valoarea coeficientului de multiplicare 1,000, se apreciază că actul normativ menționat trebuie considerat ca fiind lipsit de efecte, întrucât prin Decizia nr.124/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.272 din 27 aprilie 2010, Curtea Constituțională a reținut că OUG nr.41/2009, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr.15/2008, este abrogată, dar a precizat expres că disp.art.2 din acel act normativ erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate, întrucât modificau dispoziții legale declarate neconstituționale (Decizia nr.842/2009, Decizia nr.989/2009, Decizia nr.983/2009), denotând intenția legiuitorului delegat (Guvernul) de a persista în hotărârea sa „*de a nu lua în considerare prevederile Legii nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament*”.

Drept consecință, s-au admis recursurile în interesul legii declarate și s-a stabilit că, „*în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 alin.(6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art.30 din Legea - cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008*”.

În aceeași ordine de idei, anterior, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a disp.5 alin.6 din OUG nr.1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr.3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că „*reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008, și nu cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.41/2009*”.

Concluzionând, se reține că prevederile legale cuprinse în art.1 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, își produc pe deplin efectele, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

În acest context, salariul de bază convenit reclamantei pentru anul 2010, trebuia calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 și care trebuia plătit personalului din cadrul unităților de învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, recunoscut prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile convenite pe luna decembrie 2009.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârilor judecătorești prin care a fost obligat pârâtul să îi calculeze și să îi acorde reclamantei drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr.221/2008, precum și față de dispozițiile art.30 alin.5 al Legii nr. 330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010,

rezultă că pentru intervalul 01.05.2010 – 31.12.2010 reclamantei trebuia să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008.

Întrucât pârâta nu a respectat dispozițiile legale și cele consacrate prin sentințele judecătorești irevocabile menționate, având în vedere că stabilirea drepturilor salariale ale personalului din învățământ s-a făcut prin raportarea la o valoare de referință redusă, în condițiile în care demersurile legislative anterioare de reducere a acestei valori de referință au fost apreciate ca fiind contrare Constituției României, în speță devin aplicabile disp.art. 6 alin.(1) din OUG nr.1/2010, care prevăd acordarea unei sume compensatorii în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea - cadru nr.330/2009 și cu ordonanța de urgență enunțată, sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru funcția respectivă, pentru luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, luând în considerare și disp. art. 330⁷ Cod proc.civilă, potrivit căroră dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Î.C.C.J este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă în parte ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligată pârâta la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art.274 Cod proc. civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR județul Hunedoara, înregistrată ca persoana juridică în Registrul persoanelor Juridice de la JUdecătora Deva în baza sentinței civile nr.22/1/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001, deschis la BCR Deva, cu sediul în mun.Deva, str.Gh.Barițiu, nr.2, Corp B – mansardă, județul Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat reclamanta COTOLAN TANIA, împotriva pârâtei Grădinița cu Program Prelungit DUMBRAVA MINUNATĂ, cu sediul în Hunedoara, str.Cerbului nr.3 bis, jud.Hunedoara, și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prev.Legii nr.221/2008 și a Legii nr.330/2009, pentru perioada 1 octombrie 2010 – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Executorie de drept.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

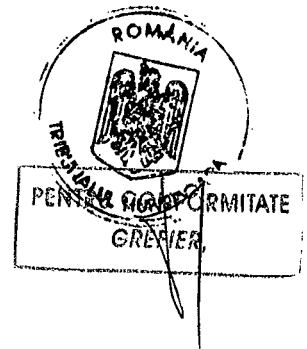
Pronunțată în ședința publică, azi 26 iunie 2014.

PRESEDINTE
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI

Rista Nicoleta Eugenia Florea Ionela

GREFIER,
Hanciu Liliana

11

